

DEN
EUROPÆISKE
REVISIONSRET

DA

Tale

Bruxelles, den 5. november 2014
ECA/14/48

Tale af Vítor Caldeira, formand for Den Europæiske Revisionsret

Forelæggelse af årsberetningerne for 2013

Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalg

Bruxelles, den 5. november 2014

Kun det talte ord gælder.

ECA Press

Damijan Fišer - Pressesekretær

12, rue Alcide De Gasperi - L-1615 Luxembourg

T: (+352) 4398 45410 M: (+352) 621 55 22 24

E: press@eca.europa.eu @EUAuditorsECA Youtube: [EUAuditorsECA](https://www.youtube.com/EUAuditorsECA) eca.europa.eu

Formand,

ærede medlemmer

Det er mig en ære at forelægge Rettens årsberetning for regnskabsåret 2013 for Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalg.

Retten er bevidst om, at den offentliggør sin beretning på et tidspunkt, hvor der sker vigtige ændringer i Europa.

Vi har nye medlemmer i Europa-Parlamentet - også i dette udvalg - og nye ansigter i spidsen for Europa-Kommissionen.

For så vidt angår EU's økonomiske forvaltning er der fastlagt nye udgiftsprogrammer og finansielle regler for perioden 2014-2020 - de skal nu gennemføres og anvendes korrekt.

Og selv om den værste del af den finansielle og økonomiske krise måske er overstået, er der stadig behov for at anvende de begrænsede økonomiske ressourcer bedst muligt.

Retten er ved at udarbejde en horisontal analyse af de væsentligste risici i relation til EU's økonomiske forvaltning på grundlag af sin mangeårige revisionserfaring.

Og i dette års beretning om EU-budgettet uddrager vi en række erfaringer fra den økonomiske forvaltning i 2013, som vil være nyttige med henblik på de udfordringer, der venter i perioden 2014-2020.

Ærede medlemmer

Ved begyndelsen på denne nye udgiftsperiode siger vi i vores beretning, at EU's økonomiske forvaltning endnu ikke er god nok samlet set. EU får brugt sit budget, men der kan stadig ske store forbedringer med hensyn til, hvordan midlerne bruges.

EU's økonomiske forvaltere har ikke kun til opgave at få brugt alle de disponible ressourcer, men skal også sikre, at udgifterne er i overensstemmelse med EU-reglerne, og at de skaber værdifulde resultater for borgerne.

Forvalterne bør også kunne redegøre for udførelsen af alle tre opgaver: at de bruger pengene, at de følger reglerne, og at de opnår de forventede resultater.

Det er uden tvivl en svær balancekunst. I år advarer vi i vores årsberetning om de risici, der er forbundet med ikke at være tilstrækkelig opmærksom på alle tre aspekter samtidig.

Så hvor god en præstation leverede EU's økonomiske forvaltere på EU-niveau og andre niveauer i 2013? Og hvilke erfaringer kan vi uddrage?

Med hensyn til **anvendelsen af EU's finansielle ressourcer** bemærker vi i vores beretning, at betalingerne fra EU-budgettet nåede op på næsten 99 % af det maksimale disponible beløb i 2013.

I alt brugte EU over 148 milliarder euro. Dette beløb er større end de årlige offentlige udgifter i 18 af de 28 medlemsstater. Og beløbet svarer til ca. 290 euro pr. EU-borger.

EU-budgettet for 2013 blev brugt ved at afholde betalinger til millioner af enkeltpersoner og organisationer, herunder landbrugere, små virksomheder og offentlige organer i Europa og over hele verden.

Vi konkluderer i vores beretning for 2013, at disse transaktioner blev registreret korrekt og regnskabsført i overensstemmelse med internationale standarder for periodiseret regnskabsføring. Og sådan har det været siden begyndelsen af programmeringsperioden i 2007.

Vi har med andre ord afgivet en blank erklæring om rigtigheden af de EU-regnskaber for 2013, som Kommissionen har udarbejdet.

Men lad mig tilføje nogle advarende ord om to emner med relation til **styringen af EU's likviditet** i de kommende år.

For det første viser regnskaberne, at de udestående finansielle forpligtelser og andre forpligtelser fortsatte med at stige i 2013 - trods det høje betalingsniveau. Ved årets udgang var forpligtelserne på 322 milliarder euro, og det tal må forventes at stige, da der på 2014-budgettet er større bevillinger til forpligtelser end til betalinger.

Det er lige nu særligt bekymrende, at EU har disse finansielle forpligtelser hængende over sig, fordi det for første gang er hensigten, at betalingslofterne i en årrække skal forblive nogenlunde stabile i faste priser.

På den baggrund er det vigtigt at foregribe situationer, hvor der kan mangle midler til at finansiere EU's programmer. Derfor har Retten igen anbefalet, at Kommissionen udarbejder et langsigtet overslag over sit likviditetsbehov.

For det andet er der allerede placeret betydelige EU-midler i **finansieringstekniske instrumenter**, og Kommissionen har planer om at gøre endnu mere brug af disse instrumenter fremover.

De EU-midler, der placeres i finansieringstekniske instrumenter, anvendes efterfølgende til at støtte projektinvesteringer ved hjælp af lån, garantier eller egenkapital.

Ifølge de seneste tal fra Kommissionen var det imidlertid kun 37 % af de 8,4 milliarder euro, der var betalt til finansieringstekniske instrumenter fra 2007 til udgangen af 2012, der faktisk var blevet udbetalt til de endelige støttemodtagere.

Disse instrumenter er desuden komplekse og svære at regnskabsføre korrekt, hvilket også vanskeliggør offentlig kontrol.

Retten anbefaler derfor Kommissionen at sikre, at EU-budgettets bidrag til sådanne instrumenter afspejler de reelle likviditetsbehov, og at de regnskabsføres korrekt.

Ærede medlemmer

EU-budgettet bliver brugt. Men endnu en gang viser vores revision klart, hvor mange af udgifterne der ikke er i **overensstemmelse med reglerne**.

Vi udfører vores årlige revision med henblik på - som fastsat i traktaten - at afgive en erklæring om EU-regnskabernes rigtighed, der også omfatter lovligheden og den formelle rigtighed af de underliggende transaktioner.

Ligesom alle de foregående år i programmeringsperioden konkluderer Retten samlet set følgende:

- Indtægterne i 2013 er formelt rigtige
- De finansielle forpligtelser, der blev indgået i 2013, er også formelt rigtige
- Men betalingerne er væsentlig fejlbehæftede.

Vi er hovedsagelig nået frem til disse konklusioner ved at teste repræsentative stikprøver af indtægts- og udgiftstransaktioner.

Denne metode sætter os i stand til at foretage pålidelige skøn over fejlforekomsterne i betalingerne som helhed og på en budgettets forskellige udgiftsområder.

Vi anslår, at den samlede fejlforekomst i betalingerne i 2013 er 4,7 %, sammenlignet med 4,8 % i 2012. Som De ved, har den anslåede fejlforekomst ligget over den såkaldte "væsentlighedstærskel" på 2 % i alle de år, vi har revideret EU-regnskaberne.

I 2013 var næsten alle udgiftsområderne væsentlig fejlbehæftede. Den eneste undtagelse var de 10,6 milliarder euro, som EU brugte på sin egen administration.

Vores resultater viser også, at der ikke kun forekommer fejl på alle områder med aktionsudgifter, men også på alle de steder, hvor der bruges EU-midler.

Det skal dog også bemærkes, at den anslåede fejlforekomst er højere på de områder, hvor ansvaret for forvaltningen af EU-midlerne er delt mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Den anslåede fejlforekomst i 2013 for de 80 % af EU-midlerne, der anvendes under delt forvaltning, er 5,2 %. For de andre områder, der hovedsagelig forvaltes direkte af Kommissionen, er tallet 3,7 %.

Ligesom i 2012 var de to politikområder, hvor der var flest fejl, regionalpolitik og udvikling af landdistrikter.

Resultaterne af vores revisioner viser endvidere, at anvendelse af procedurer for intern kontrol kan gøre en væsentlig forskel.

Som vi bemærker i vores beretning, havde Kommissionen og de nationale myndigheder truffet forskellige korrigerende foranstaltninger vedrørende de fejl, som de havde konstateret i de transaktioner, Retten reviderede. Uden disse foranstaltninger ville Rettens skøn over den samlede fejlforekomst have været væsentlig højere, nemlig 6,3 % i stedet for 4,7 %.

Men de interne kontroller kunne være mere effektive. Ligesom tidligere år havde de nationale myndigheder tilstrækkelige oplysninger til, at de kunne have korrigeret mange af de fejl, Retten konstaterede, før de anmodede om godtgørelse fra Kommissionen. Vi anslår f.eks., at dette i princippet kunne have reduceret Rettens skøn over fejlforekomsten fra 6,7 % til 2,0 % på området udvikling af landdistrikter.

Efter Rettens mening bør samtlige medlemsstater bestræbe sig på at reducere antallet af fejl i EU-udgifterne på deres territorium og forbedre kvaliteten af de oplysninger, de indsender om deres kontrolsystemers funktion.

Det er ikke Rettens opgave som uafhængig revisor at kompensere for mangler i ledelsesrapporteringen om udgifternes lovlighed, men det er vores opgave at sige, om de tal, der foreligger på EU-niveau, giver et retvisende billede af de faktiske forhold.

Som vi oplyser i beretningen, viser vores egne resultater, at Kommissionen måske undervurderer de reelle risikobehæftede beløb.

Hvis Kommissionen og medlemsstaterne skal reducere fejlforekomsterne væsentligt, bliver de nødt til at generere bedre oplysninger om fejlene i udgifterne og om de korrigerende foranstaltninger, de træffer.

Men det vigtigste er, at de tager fat på årsagen til problemet. Vores beretning giver indblik i, hvilke slags fejl de nationale myndigheder bør holde øje med. Vi giver mange typiske eksempler i beretningen, bl.a.:

- at en virksomhed anmoder om støtte som SMV, men i virkeligheden ejes af et stort selskab
- at lederne af et lufthavnsprojekt foretager en tilføjelse til en eksisterende offentlig indkøbskontrakt uden at give andre firmaer en mulighed for at byde, og
- at en landbruger anmoder om støtte for græsarealer, der i virkeligheden er delvis dækket af buske og træer.

Disse eksempler illustrerer de væsentligste fejkilder, som er:

- anmeldelser af ikke-støtteberettigede omkostninger, projekter, aktiviteter eller støttemodtagere
- alvorlige brud på reglerne for offentlige indkøb, og
- ukorrekte angivelser af landbrugsarealer.

De økonomiske forvaltere på EU-niveau og nationalt niveau bør først fokusere på at forebygge og dernæst på at påvise og korrigere de fejl, der opstår af disse årsager. Og de bør huske, at opfyldelse af støttebetingelser og overholdelse af indkøbsregler spiller en vigtig rolle med hensyn til at sikre, at EU's midler bruges produktivt og effektivt til at opnå politikmål.

Ærede medlemmer

I programmeringsperioden 2007-2013 fokuserede forvalterne af EU-midlerne først og fremmest på at få brugt de disponible midler, dernæst på at overholde reglerne og først derefter - og i forholdsvis begrænset omfang - på at **opnå resultater** og effekt.

Dette afspejler et grundlæggende element i EU's ordninger for budgetforvaltning. Tjenestemændene i medlemsstaterne og på EU-niveau er under pres for at få afholdt udgifter, da de ellers kan miste midlerne, men de har ikke et tilsvarende incitament til at opnå resultater med pengene.

Forvaltningssystemerne på EU-niveau og nationalt niveau er derfor hovedsagelig indrettet med henblik på at bruge de disponible finansielle ressourcer og sikre overholdelse af de regler, der gør det muligt at modtage midlerne, snarere end med henblik på at opnå resultater.

Dette må ændres, hvis der skal ske en væsentlig forbedring med hensyn til performance. Kapitel 10 i vores årsberetning giver mange eksempler fra de 19 særberetninger, som Retten vedtog i 2013, for at vise, hvordan en bedre fokusering på resultater kunne forbedre forvaltningens performance.

I den forbindelse bifalder Retten Kommissionens initiativer til at fremme en performancekultur.

Grundlaget for denne kultur bør være en ægte forpligtelse til - på EU-niveau og nationalt niveau - at opnå de bedst mulige resultater med EU's begrænsede finansielle ressourcer.

Det er også afgørende, at de rigtige incitamenter til at fremme performance er på plads.

Vi anerkender i vores beretning, at **resultatreserven** kan spille en rolle i denne henseende. Men vi advarer om, at hvis den skal være et effektivt økonomisk incitament for medlemsstaterne, kræves det, at der på forhånd aftales passende resultatmål, og at der indhentes pålidelige oplysninger om fremskridtene med hensyn til at nå dem.

Vi fremhæver også, at bedre oplysninger om de opnåede resultater er en forudsætning for, at der kan sikres mere effektiv ansvarliggørelse for performance på EU-niveau.

I de seneste år er der sket en væsentlig udvikling af rammen for rapportering om performance på EU-niveau, især med indførelsen af Kommissionens årlige evalueringsrapport.

Retten er imidlertid af den opfattelse, at denne ramme bør forbedres yderligere. Det skyldes navnlig, at den er for fragmenteret og ikke sikrer en tilstrækkelig vurdering af vigtige elementer såsom EU-merværdi og fremskridtene med hensyn til at opfylde Europa 2020-strategiens mål.

Vi fremsætter derfor tre specifikke anbefalinger til Kommissionen:

- For det første bør den foreslå en mere sammenhængende ramme for rapportering om performance i forbindelse med den næste gennemgang af finansforordningen
- For det andet bør den sammenfatte oplysningerne om fremskridtene hen imod Europa 2020-målene i sin årlige evalueringsrapport
- For det tredje bør den videreudvikle de interne ordninger, der gør det muligt for den at påtage sig ansvaret for EU-udgifternes bidrag til opnåelsen af politikmål.

Formand, ærede medlemmer

Forvaltningen af EU-budgettet kan - og bør - blive bedre.

Som jeg sagde til at begynde med, handler det ikke om at vælge mellem at bruge pengene, at følge reglerne og at opnå resultater. Det handler om at kunne gøre alle tre ting samtidig.

Det handler også om at gøre EU-budgettet mere håndterligt, med klarere målsætninger og enklere ordninger for anvendelsen af midlerne. Det er nogle af de centrale erfaringer fra budgetperioden 2007-2013, og de optræder også i den oversigt over udgifterne til landbrug og samhørighed, som vi har udsendt i dag.

Jeg håber, det ved min forelæggelse af vores årsberetning for 2013 er fremgået, at Retten forpligter sig fuldt og helt til gennem sit revisionsarbejde at hjælpe EU-institutionerne - herunder dette Parlament - og medlemsstaterne til at anvende EU's midler bedst muligt for at opnå de resultater, som EU-borgerne med rette forventer.

Tak for Deres opmærksomhed.